

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los DD HH
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)" Art. 1 de la Declaració Universal dels DD HH

Queixa	2103325
Promoguda per	(...)
Matèria	Ocupació
Assumpte	Sexenni.
Actuació	Resolució de consideracions a l'Administració

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1. Antecedents

D'acord amb la normativa que regeix el funcionament d'aquesta institució, el promotor de la queixa va presentar en data 17/10/2021 un escrit al qual es va assignar el número de queixa 2103325.

En el seu escrit inicial, substancialment, manifestava la manca d'abonament de sexenni reconegut, sector docent.

Una vegada admesa a tràmit la queixa, d'acord amb el que es preveu en l'art. 31 de la Llei 2/2021, de 26 de març, de la Generalitat, del Síndic de Greuges, aquesta institució va sol·licitar en data 21/10/2021 a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport que, en el termini d'un mes, remetera un informe sobre aquest assumpte; i en particular sobre les qüestions següents:

- Causes que han justificat que encara no s'haja abonat el sexenni reconegut.
- Mesures adoptades per a solucionar, si s'escau, aquests obstacles.
- Concreció de la previsió temporal per a abonar-lo. El nostre objectiu és que la persona puga disposar d'un compromís cert (per això, caldrà evitar respostes del tipus "al més prompte possible" o semblants) que no haurà de perjudicar el millor dret de terceres persones.

Amb data 02/12/2021 tenen entrada en el registre d'aquesta institució l'informe sol·licitat, informe subscrit per la Direcció Territorial de València, i el contingut del qual és el següent:

(...) El reclamant ve a exposar, en síntesi, que després de prestar serveis com a professor d'Ensenyament Secundari en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya durant diversos anys, en 2017 va obtenir destinació, per concurs de trasllats, en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana i li va ser reconegut, d'ofici, el primer sexenni, és a dir, el primer període del component retributiu relacionat amb la formació permanent del professorat i la realització d'altres activitats per a la millora de l'ensenyament. Atés que en juny de 2018 va ser-li reconegut el quart trienni, el Sr. va instar el reconeixement del segon sexenni que inicialment li va ser denegat. Això no obstant, en haver interposat recurs d'alçada contra l'esmentada denegació, va obtenir, en abril de 2021 i per banda de la Direcció General de Personal Docent, resolució estimatòria de la seua pretensió, amb efectes de juliol de 2019. Amb tot i això, l'interessat constata que l'esmentat reconeixement no s'ha materialitzat amb l'abonament en nòmina del component retributiu reconegut.

Cal posar de manifest que, per al reconeixement del segon sexenni, era menester que al Sr. li foren reconeguts els serveis prestats, així com la participació profitosa en activitat de formació permanent, corresponents a una altra Administració educativa: com ha quedat dit adés, la catalana on, per altra banda, el concepte retributiu equiparable als sexennis té un règim jurídic diferent, una diferent denominació (estadi de promoció docent) i fins i tot una periodització diferent, en concret nou anys en lloc de sis.

Sobre la qüestió plantejada, l'Adjunt segon al síndic insta a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport a informar sobre els següents punts:

1. Causes que han justificat que encara no s'haja abonat el sexenni reconegut.
2. Mesures adoptades per a remoure els obstacles que hagen impedit.
3. Previsió temporal per a abonar-lo.

En relació amb aquests punts cal assenyalar que, d'acord amb la informació disponible en el Servei Territorial d'Educació de València, durant el tràmit de pagament iniciat per l'òrgan gestor, la Intervenció Delegada corresponent no va fiscalitzar favorablement l'ingrés en nòmina de la quantitat corresponent, en entendre que existeixen dubtes sobre el criteri a adoptar en casos, com el present, en els que cal incorporar la convalidació d'un component retributiu que, com hem vist, presenta algunes diferències respecte del vigent en l'àmbit valencià. Sobre la base d'aquest plantejament, la Intervenció Delegada va optar per sotmetre la qüestió al criteri de l'Advocacia de la Generalitat amb la finalitat que informara sobre com s'hauria de procedir en aquests casos,

Així, amb data 29 d'octubre de 2021, l'Advocacia de la Generalitat emet informe en què determina rebutjar l'expedient en entendre que no existeix una especial dificultat jurídica que justifique la seua intervenció i, així mateix, insta la Intervenció Delegada que, si entén que la resolució de la Direcció General de Personal Docent no era correcta, valore l'oportunitat de fiscalitzar-la desfavorablement.

Explicat, doncs, l'obstacle que ha impedit l'abonament del complement retributiu, quant als punts dos i tres dels indicats en l'ofici de referència, cal fer notar que les mesures a adoptar estan supeditades a si es produeix el supòsit previst per l'Advocacia General, cas en el qual la Direcció General de Personal Docent hauria, si està d'acord amb la dita fiscalització desfavorable, d'iniciar el corresponent procediment de nul·litat o de lesivitat. I, per contra, si no hi està d'acord, hauria d'iniciar el procediment intern de discrepància a què es refereix l'article 104 i següents de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, d'Hisenda Pública, del Sector Públic Instrumental i de Subvencions (...).

Donàrem trasllat del contingut de l'informe a l'autor de la queixa a fi que, si ho considerava oportú, hi presentara escrit d'al·legacions; no consta que haja formulat cap observació sobre aquest tema.

2. Consideracions

Arribats a aquest punt, centrarem la present queixa en els següents pressupòsits de fet:

- a) L'interessat interposa recurs d'alçada contra la denegació del reconeixement del segon sexenni, un recurs que es resol favorablement a les seues pretensions per l'Administració a l'abril de 2021 i amb efectes econòmics de juliol de 2019.
- b) Que fins avui no s'ha abonat el sexenni i això és per la falta de fiscalització favorable al pagament per part de la Intervenció Delegada, entre altres extrems, com ressenya en el seu informe l'Administració educativa.

Una vegada precisats els fets anteriors, passem a resoldre la present queixa amb les dades que consten en l'expedient. En aquest sentit, li demanem que considere els arguments i reflexions que a continuació li exposem i que són el fonament de les consideracions amb les quals concloem.

El present expedient es va iniciar per la possible afecció del dret com a empleat públic de la persona promotora de l'expedient.

L'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana reconeix que «tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de manera equitativa i imparcial, i en un termini raonable».

En relació amb aquesta qüestió, cal tenir en compte que l'article 8 del nostre Estatut d'Autonomia (norma institucional bàsica de la nostra comunitat autònoma) assenyala que «els valencians i valencianes, en la seua condició de ciutadans espanyols i europeus, són titulars dels drets, deures i llibertats reconeguts en la Constitució Espanyola i en l'ordenament de la Unió Europea (...)», i indica que «els poders públics valencians estan vinculats per aquests drets i llibertats i vetllaran per la seua protecció i respecte, com també pel compliment dels deures».

Al seu torn, l'article 41 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (dret a la bona administració) estableix que «tota persona té dret al fet que les institucions, òrgans i organismes de la Unió tracten els seus assumptes imparcialment i equitativament i dins d'un termini raonable».

La vigència de les disposicions analitzades considerem que imposa a les administracions un plus d'exigència a l'hora d'abordar l'anàlisi dels escrits que els dirigeixen els ciutadans i donar-los resposta, en el marc del dret a una bona administració.

Arribats a aquest punt, aquesta institució no pot sinó recordar, una vegada més, que el principi d'eficàcia (art. 103.1 de la Constitució Espanyola) exigeix de les administracions públiques que es complisquen raonablement les expectatives que la societat legítimament li demana, entre aquestes, i bastant rellevant, el deure de l'Administració de resoldre expressament les peticions i reclamacions que li presenten els particulars, ja que el coneixement total per l'administrat de la fonamentació de les resolucions administratives constitueix un pressupòsit inexcusable per a una adequada defensa dels seus drets i interessos legítims.

En aquest sentit, el Tribunal Constitucional té dit, des d'antic, en la seua Sentència núm. 71, de data 26 de març de 2001, que «és evident, com hem declarat en reiterades ocasions (per totes, SSTC 6/1986, de 21 de gener, FF. 3; 204/1987, de 21 de desembre, F. 4; 180/1991, de 23 de setembre, F. 1; i 86/1998, de 21 d'abril, FF. 5 i 6), que l'Administració no pot resultar beneficiada per l'incompliment de la seua obligació de resoldre expressament dins de termini sol·licituds i recursos dels ciutadans, un deure que entronca amb la clàusula de l'estat de dret (art. 1.1 CE), com també amb els valors que proclamen els arts. 24.1, 103.1 i 106.1 CE».

A més a més, i en la línia argumental ressenyada més a munt, cal dir que el procediment administratiu es justifica per la seua doble condició de forma de producció d'actes i de garantia per a l'administrat, característica principal posada de manifest tant per la doctrina com per la nostra legislació.

La Constitució mateix recull aquest doble caràcter quan indica en el seu article 105 c) que: "La llei regularà: c) El procediment a través del qual han de produir-se els actes administratius i garantirà, quan escaiga, l'audiència de l'interessat." I, en particular, l'art. 34.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, que: "1. Els actes administratius que dicten les administracions públiques, bé d'ofici o a instàncies de l'interessat, es produiran per l'òrgan competent ajustant-se als requisits i al procediment establert."

Un dels principis inspiradors del procediment administratiu és l'impuls d'ofici, sancionat, entre d'altres, en l'article 71 de la Llei 39/2015: "1. El procediment, sotmés al principi de celeritat, s'impulsarà d'ofici en tots els seus tràmits i a través de mitjans electrònics, tot respectant els principis de transparència i publicitat."

I un altre és el de responsabilitat en la tramitació, establert, entre d'altres, en el mateix 71 i amb caràcter general en l'article 20 que assenyala que:

1. Els titulars de les unitats administratives i el personal al servei de les administracions públiques que tinguen al seu càrrec la resolució o el despatx dels assumptes seran responsables directes de la seua tramitació i adoptaran les mesures oportunes per a remoure els obstacles que impedisquen, dificulten o retarden l'exercici ple dels drets dels interessats o el respecte als seus interessos legítims, i hauran de disposar allò necessari per a evitar i eliminar tota anormalitat en la tramitació de procediments.
2. Els interessats podran sol·licitar l'exigència d'aqueixa responsabilitat a l'administració pública de què depenga el personal afectat.

En nombrosos preceptes de la nostra normativa es conté que tendisquen a evitar en la mesura que siga possible la paralització dels expedients i procediments, i a eliminar obstacles legals que impedisquen resoldre els expedients.

I finalment volem recordar que en el capítol I del títol V, de la Llei 39/2015 citada, sota la rúbrica "revisió d'ofici", es regula la revisió de disposicions i actes nuls, la declaració de lesivitat d'actes anul·lables, la possible suspensió de l'execució de l'acte i la revocació dels actes i rectificació d'errors.

Per tot el que hem exposat, considerem que, al més aviat possible, l'Administració educativa ha de dictar la resolució que considere pertinent, ajustada a dret, i notificar-la a l'interessat perquè, si la resolució que s'emet no és favorable a les seues pretensions, enerve aquelles accions que considere pertinent en defensa dels seus drets; no podem oblidar que el ciutadà està esperant des de l'abril de 2021 rebre els emoluments pel segon sexenni que se li han reconegut.

3. RESOLUCIÓ

Davant del que hem exposat més amunt, i de conformitat amb el que s'estableix en l'article 33 de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, formulem les següents consideracions a la **CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT, DIRECCIÓ GENERAL DE PERSONAL DOCENT**:

1. RECOMANEM que emeta la resolució de les pretensions de l'autor de la queixa, vist l'informe emés per la Direcció Territorial de València, i dicte el corresponent acte administratiu, motivat, congruent i susceptible de recurs, i que el notifique de forma legal al ciutadà.

2. RECOMANEM que, si s'escau, qualsevol actuació prèvia que es realitze per l'òrgan competent amb l'objectiu de resoldre l'expedient administratiu, siga comunicada a l'interessat perquè en prenga coneixement i als efectes corresponents.

3. ACORDEM que ens remeta, en el termini d'un mes, segons preveu l'article 35 de llei reguladora d'aquesta institució, el preceptiu informe en el qual ens manifeste l'acceptació de les consideracions que li realitzem, amb indicació de les mesures que cal adoptar per al seu compliment o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-les.

4. ACORDEM que es notifique la present resolució a la persona interessada, a l'Administració autonòmica i que es publique en la pàgina web del Síndic de Greuges.

Ángel Luna González
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana